

ARCHITECT: PITSOU KEDEM

MY TRUTH

מאת: לירון בן-ארצוי, אדריכלית
צילום: נעמית גירון

פרויקט טוטאלי,

אדריכל טוטאלי ולקוח טוטאלי

על אמרת טוטאלית אחת גוזלה ויחידה.

ללא פשרות,

ללא אילוצים,

בדיוק כמו שאנוamo אוحبיהם.

תכירו את פיצו קדם

no.
66

no.
67

לרגע תחושה שאנו מוכנים במצע ציורי שטוח ומעט דו מימדי. המישורים השונים וההמשכים של גונו הלבן, ו篱ול המופעים הגיאומטריים של האור כנגד המשטחים האופקיים והאנכיאים, מזמנים המאפשרת את חווית החלול והעומק". אה... עכשיו אתם מכינים למה אכיכתונות באמת טוטאלית?

ברגע שיש לך עמדה מוגבשת לנבי האמת שלך ואתה בוחר לחושו אותה, ניצבות לפניך שתי אפשרויות לעולם, פלום עד כמה קטנות על הדרך. או שתיתקל באנשימים אחרים עם אmittelות אחרות מוגבשות שיינטשו לך חדייה

וינטו בכוח להוכיח לך כמה אתה טוענה, או שתפוגש באמת דומה לשול.

אם יתמודל מזלה, היא יכולה להיות ממש נפש תאומה, מוגבשת וблואה ואדיינוף הפעולה נראת אחרת

למרם, יותר לליון הרמוני, וזה בדיק המקירה כאן. קדם מספר שבינו לבין

הלקות היה חיבור מיידי, באופן מקאצי ובעופן אישי, דיאלוג מפרה וייחודי עד כדי כך שהרגיש כאלו הוא מתכן בית לעצמו, ובמילים שלו:

"פרויקט זהה, להבדיל מהרבה פרויקטים אחרים, היה הרבה יותר קל בעקבות החופש שנשתן לי הלוקה. השפה הייתה מודע ברורה, קוי העזר. האדריכלות שירתה הכל. פגשתי לך מה שחדרכילות היהת מעלה לכל עבورو".

בדוק כמו אצלך. הוא מושך ומספר שככל הפרויקטים של המשודה, החל מבניה פרטית ועד למבני ציבור, תואמים את אותה אמת

marshezo של פיצו קדם מזוקם טמן לשדרות רוטשילד בתל אביב ובבטיח מפלט נוח יותר מהמולח הרחוב. שעוטה הצהרים, בתו הקפה עמוסים באשימים, מוכרים קונים, מדברים עסקים, הרבה רعش, הרבה גירויים מתחכוב ישירות עם הדירה המוצגת כאן לפניהם, תפרק תבונת מהה. הסטודיו הוא צוות, כולם שותפים בעשייה ובתוכנן, היה חשוב לו לציין והוא אומר שהוא לא מבקש כל"ש על המובן מאליו, זה העולם מסביב שהתבלבל...

פיצו מציג דרך האדריכלות אמת טהורה, ציראה שטגיעה מהבטן ומולו ואוטו מזא ומתמיד - כאשר כל חייו ולמד ובחן את גבולותיה. נד כמה רחוק אפשר להגיע עם האמת שלך?

במקרה שלו, שאייה לטוטאליות ללא פשרות. "אני לא יכול, לא מסוגל, לקבל פרויקט שאני לא מאמין בו, זה פשוט יוצא לא טוב", הוא אומר.

מה האמת שלך? שאלת טובה. נתקמת בעקרונות המודרניזם של שנות החמשים, תקופה של גיאומטריה טהורה המרכיבה מבנה ללא קשרויות, Form follows function, אדריכלות משרתת אדם, נקי, פשוט וקל,

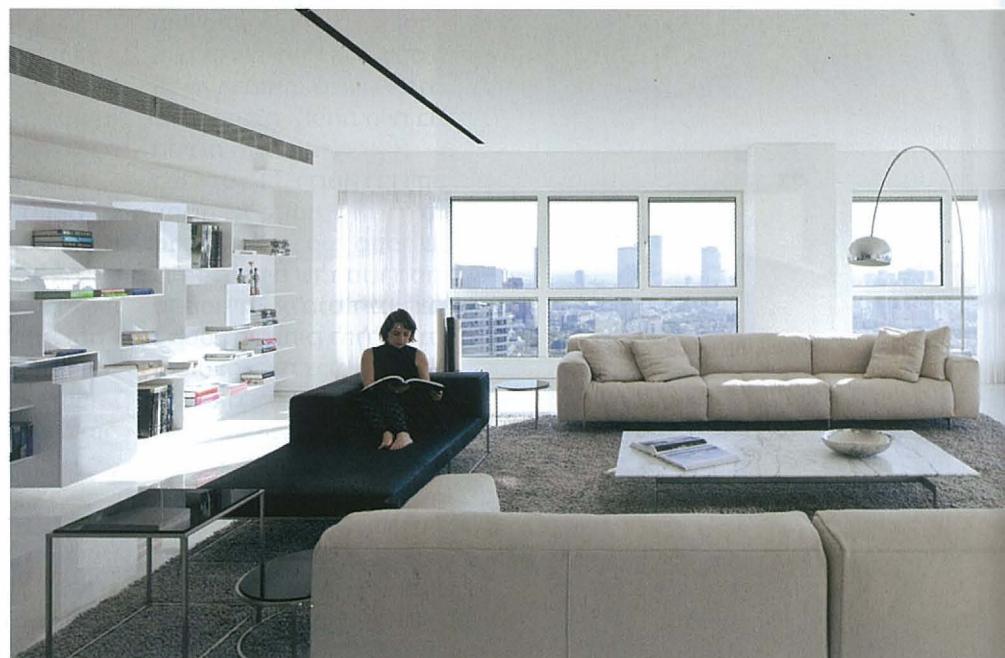
ולא קיים מתג שאפשר פשטן ללחוץ עליו ולהפוך תכנון המספק פרשנות עצווית לדין באדריכלות של פעם עם כל האפשרויות לימיוש טכנולוגי שקיימות כולם, פשטן בגלל שהעולם גדול משנות החמשים. והוא קורא להה כהה: "הLIGHTHOUSE הצורני, הדיק בפרטים ובמפגשי החומרם, השפה הנורית המונוסחת בקפידה ובזהירות מקנה

פעם, מזמן, לפני שנים, מה שמרגשש כמו חיים אחרים, עצבתי בית בפרברים. יומיים אחרי שהכל התפוצץ ניגשתי למקעקע בדروم העי, קומה שנייה, ונחרטה לי על הגב במאנון השורה הבאה "AUTH YM". למה? נראה שקצת כההסהה, נקרה שרציתי שככל העולם יידע אבל בעיקר בשבייל שלא אשכח שיש אחת זו, לעולם, או לפחות כל עוד אני כאן. עם

הזמן אני לומדת שהאמת היא מוחלטת וגמישה, מתגבשת ומשתנה ובעיקר אחרת עברו כל אחד מאיתנו. האמת של, אישת עירונית קופצנית חולמנית בשנות השלושים לחייה, כמוון לא תהיה האמת שלך - תהיה מי שאתה, או את, אבל כל עוד יש רגעים אמת אישי סובייקטיבי, הכל בסדר.

האמת האישית עם המבנה הייחודי שלה, שלמן, זולגת לחים ומעבצת את המציגות על כל פניה. המקסערות, הזוגיות, המשפחתיות והקס... הכל נבע מאותו מקום. אם תהיה קמצן בספסים, סביר להניח שתהיה קמצן בעשרות וחוזר חלילה. שלד זהה, תכנים אחרים. ולא, לא קיים מתג שאפשר פשטן ללחוץ עליו ולהפוך את האמת שלך. אם אתם בכל זאת מצלחים, נראה לא הייתה שם אמת מלביתילה. האש האמת קיימת בכל אחד, אבל יש כמה שבhem היא משתוללת במיחס - ולאו אין מנוס מלhalbזיא אותה החוצה; לנשוו אותה ממלתעות דרךן על גבי עולם, עטופה באמונה אופטימית אינטסיבית ביצירה שלך. אין ברירה אחרת.

**"אני לא יכול, לא
מסוגל לקבל
פרויקט שאני לא
אמין בו, זה פשוט
יוצא לא טוב"**

והוא מותאר את זה כך: "היטלי האור והצל' יצרים בחלל הכה שקט ליריקה ושירה הרמוניית, שכאליו מתגננת בין כותלי המבנה ונופחת חיים בנסמת הקירות הדוממים".

בפרויקט זהה, בדומה לפROYJECTים אחרים של הסטודיו, הדירה סובבת סביב הספרייה. פיצו מספר שמכעת כל הפROYJECTים של המשדר מתחילה מהספרייה - אלמנט דינמי, צבעוני, צדדי, וכך שהשיקט מגדר את הרעש, ככה החוץ האקריא מגדר את השיקט הצורני הפנימי ולהפך. ומה עוד? אור, אור, אור, פואטיקה של אור. הנה האדריכל מוחללת מהספרייה לכל הריהוט בדירה, אשר נבחר וועצב בקפידה תוך דגש על השתabilities וחיזוק הגוף המודרניסטי והמיימליסטי

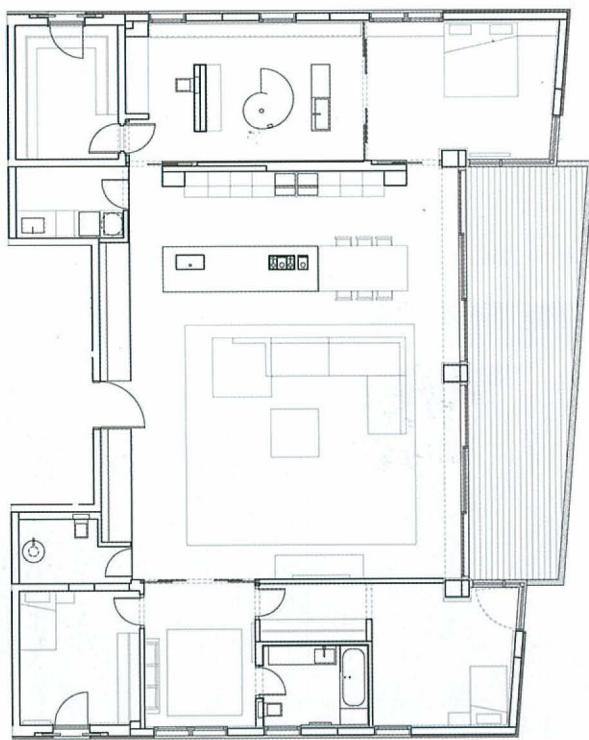
הכול. "את מכירה שמצירם לבן על לבן?", הוא שואל, "אדריהות הוא בדיק זה. הוא קיים, אבל לא מששלט על כל היוצרה. מנגד הצבעים בדירה, הנה בית טוטאטי. אין ספק ואין מקום לצד המקרה, פרט לאוות משחק או רענן,

חוץ עם הפנים. لأن שאמם לא מסתכלים החוצה - חיים, דינמיות, צבע ואורות. כמו המשרד בשדרות רוטשילד, כהה הדירה נקיה בעיניים ומאפשרת לנו הפוגה צורנית צבעונית בדרשת מගוריים. שפה אדריכלית מוקפדת ומזהודת מכל הcioונים יוצרת אפשרות להעצמה והשלמה זו צדדיות, וכך שהשיקט מגדר את הרעש, ככה החוץ האקריא מגדר את השיקט הצורני הפנימי ולהפך. ומה יתרון לאוון בעיות טכניות, אלא לוותר בדרך לבית החולומות שלהם, בדיק כמו הלקוח הזה. הוא אפשר לו, מטעם האמת הטוטאלית שלו, את החופש להיות לגמרי אונטני בהצגת לב בה השפה, מזוקקת ונקייה. מה קורה כשmagicians את האמת עד הסוף? תראו מולם. נכננו פניה לעיר פרוסה מהחזיתות השקופות, מעטפת אשר מערכבת לחולין את

בטרנספורמציות שונות הנובעת מסביבה ומפונקציה. ובכל זאת, לא תמיד הכל תלי ברצון האדריכל. גם ללקוח תפקיך חשוב בעביין, ויש לักษות שונים מסוימים. יהיו לך שיעזרו ותקפלו ברגע שהענין יתחל להיות קשה, אילוצים כלכליים, אילוצים نفسיים או בני אדם באופן כללי, פשוט כהה... לעומתם, יהיו ל��חות שיתעקשו ובקשו למצוא פתרון לאוון בעיות טכניות, אלא לוותר בדרך לבית החולומות שלהם, בדיק כמו הלקוח הזה. הוא אפשר לו, מטעם האמת הטוטאלית שלו, את החופש להיות לגמרי אונטני בהצגת לב בה השפה, מזוקקת ונקייה. מה קורה כשmagicians את האמת עד הסוף? תראו מולם. נכננו פניה לעיר פרוסה מהחזיתות השקופות, מעטפת אשר מערכבת לחולין את

ARCHITECT: PITSOU KEDEM

_mdash; לחיים הללו. מוכנה סטריאלית לקנה מידת אונשי, ואחמו כל כך לא סטראליים בתור בני אדם. במהלך חמישים השנים האחרונות, הזרם קיבל ביקורת ורכות על כך שהוא אלטיסטית, חסר משמעות ומונוטק מהסבירה שלו. בסופו של דבר, זה עניין של העדפה אישית ואמות ויזואלית - אבל משחו כן קרה לי בפניהם עם פיצו. הטוטאליות המזוקקת ההז, כאשר היא משתקפת באור ומשתנה בכל רגע בהתאם לעננים ולקרני השמש. זו שירה ויזואלית שקטה, כמעט לחשת, קיימת ולא קיימת, רוחנית. לא חייבים להסכים עם תפיסת המודרניזם, אבל או אפשר שלא לראות את הקסם האונשי העדי ביצירה. אור, איפוק, דיקון, צורה, חומר והמשרד של פיצו קדם ליד שדרות רוטשילד - וזה מספיק אמת להפעם. "תעשה את מה שאתה טוב בו ותצליח, אל תעשה משהו שאתה לא טוב בו".

אפורים ואך על זה מגיעה האמנות ואך בספרים ומשם מגע הצבע". מונוכרומטיות שמדבישה צורה שמצוינה אמת תפיסתית טוטאלית. "או צבע, או צורה - לא עשה את שנייהם בפרוייקט, לא אתן להם להשתלט האחד על השני". הוא מסביר שהזה מגיע ממקום של איפוק ושהוא נושא צה. "תמיד הייתה כה. תמיד נשבתי לאדריכלים כאלה. אני לא יודע מה המשיכה של שם, לא בDALTI באופן הזה. עליה האדריכלות אצל מגעה מהבטן, ועליה מתלבשים הטכניקה והשלל. לא משחו שתרממלתי, זה פשוט תמיד דבר אליל". לטוטאליות יש הרבה קסם, אבל יש לה גם מחיר - פרפקציוניזם אבסטראקטיבי. "תשאפו למאה אחד ותגעו לתשעים. גמר לא טוב, פרוייקט לא טוב", והענינים שלו נוצצות והוא בהחלט מדבר על אמת. יש לי וידיו, אף פעם לא נשכתי לזכור בקסמי המודרניזם. משה בקע החדר, המונפֶּד והנוקשה הזה מרประสיל נקי.

